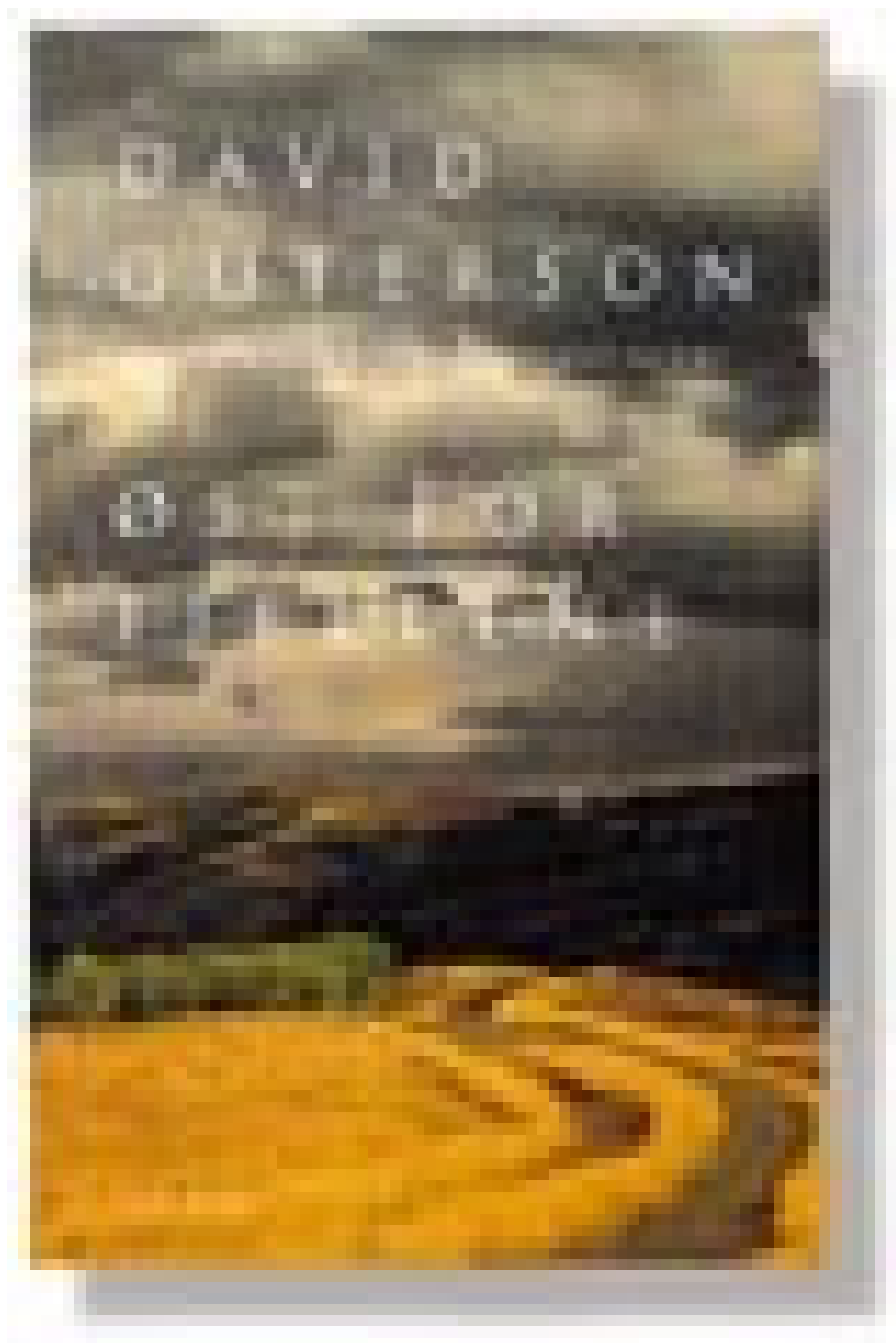

For lett om alvorlig emne

[BOKOVERSIKT](#)

Temaet ”når legen blir syk” burde være høyaktuellet for de fleste kolleger. Heller ikke vi er immune overfor sykdom, selv om det passer dårlig med selvbildet og har lett for å benektes og bagatelliseres i det lengste. Dersom skjønnlitterære beretninger om emnet skal berøre oss, må de likevel gå skikkelig i dybden og virke autentiske.

Det er helst på dette punktet David Gutersons nye roman faller igjennom. Amerikaneren som nå er tidlig i førtiårene hadde stor suksess med den første boken sin *Sneen på sedertrærne*, på norsk i 1997. Den hørte klart til i

sjangeren underholdningslitteratur, med kriminelle innslag og skildringer av folk og natur utenfor Seattle. Også i denne romanen, *Øst for fjellene*, har landskapet bred plass, herfra mer fjellendt terreng ved nordvestkysten av USA.

Boken beskriver en reise den 73-årige pensjonerte hjertekirurgen Ben Givens legger ut på etter at han finner ut at han har tarmkreft med spredning. Det opprinnelige målet med turen er å ta livet av seg slik at det ser ut som et vådeskudd under jakt. Men så skjer det som ofte kullkaster selv de mest omhyggelig lagte planer; livet selv, kall det tilfeldigheter eller skjebne, griper tak og rusker opp i tilværelsen også for den kreftsyke. Alle de dramatiske hendelsene fortelles levende nok. Romanen har også enkelte kapitler med tilbakeblikk på Bens oppvekst og ungdom, fra idyllen i barndommens eplehager til meningsløs krigstjeneste i Italia. Naturlyriske partier er spredt gjennom hele boken, dessuten en høvelig dose kjærlighet til ektefellen Rachel som døde noen år tidligere. De medisinskfaglige oppgavene i form av symptomer på cancer coli med metastaser, behandling av kuttsår og annet synes å være løst ryddig nok i oversettelsen, trolig med konsulenthjelp. Veterinærer ville nok bestride at doktor Givens med sin bakgrunn fra bypasskirurgi ville være i stand til å behandle et så assortert utvalg av sykdommer hos jakthunden sin som det refereres til i boken. Språket i Dag Heyerdahl Larsens oversettelse virker først svært gammelmodig og styltrete, med en del sære uttrykk, men det går seg til underveis og flyter etter hvert godt.

Stort mer er det ikke å si. Emnet livstruende sykdom og død krever en særegen grad av ekthet og styrke, mer enn denne forfatteren har lagt for dagen hittil. Romanen blir dermed en velskrevet underholdningsroman med en noe lettkjøpt filosofi.

VilhelmLund

Fylkestrygdekontoret i Oppland

Lillehammer

Publisert: 10. desember 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. mars 2026.